

ודנה הגמרא: **ואימא** שמא נאמר שהמכה את אביו חייב אף על גב דלא עבד ביה חכורה שהרי לא נאמר בתורה שהוא צריך לעשות חכורה?

אלמה תנן במשנה הבאה המכחה אביו ואמרו **איינו חייב עד שיעשה ביה חכורה?**

ומתרצת הגמרא: אמר קרא **"מכה אדם"** ו**"מכה בחמה"** שניהם נאמרו בפסוק אחד [ויקרא כד כא] **"וְמֵכָה בַּהֲמָה יִשְׁלַמְנָה וּמֵכָה אָדָם יוֹתָת."**

והקישן הכתוב זה לזה —

מה מכח בהמה איינו חייב בתשלומיין עד דעביד בה חכורה ממשום דבתיב בה "נפש"

dae'i כתוב רחמנא **"מכה איש ומת מות יומת"** הוה אמינא שדויקא כשהכה איש דבר מצוחה שהוא גדול וחביב במצוות, אין רק או הוא חייב מיתה, אבל אם הכה קטן, לא איינו חייב מיתה.

לכן כתוב רחמנא **"כל מכח נפש"** משמע כי נפש ואפילו קטן.⁽⁹⁾

ואי כתוב רחמנא **"כל מכח נפש" הוה אמינא אפילו הכה נפלים**⁽¹⁰⁾ [שנוaldo לחשעה חדשים אך אינם ראויים לחיות בכלל שנולדו עם ראשatos או בשני גבים], או **אפילו** הכה נפלים שנולדו **בן שמונה חדשים**, גם אז **יתחייב** מיתה, שהרי גם הם בכלל **"נפש"**.

לכן **צרכי** לכתוב **"מכה איש"** שrok על איש חייבים ולא על נפל.

ישרפו, הרי השורף את חברו נהרג בסיף ולא בשפירפה.

אלא ודאי שכחובם ממשום שרצוז חייב את פולוני מיתה, لكن הם נענסים באוטה מיתה. וכך נזחא שאף אם היו פטורים על הריגת קטן בפועל מכל מקום ש"ץ שעדים שזמנו להרוג קטן יתחייבו מיתה, כיוון שעונשם איינו ממשום מזיק אלא ממשום שרצוז להויב את הקטן מיתה, וכן גם יתרכן שקטן שהרג היא חייב לולי שמעטו הכתוב.

10. הקשו תוס' איך אפשר לומר לנו רן, אם כן אין מחייבים דמי ולדות, שהרי הוא חייב מיתה על הריגת הולדות?

ותירצزو שהייתי אומר שהוא גזירות הכתוב לחיבוי בדמי ולדות למורות שהוא מתחייב מיתה, הויאל ולא נתכוון להרוג את הולדות.

עוד תירצזו שrok לאחר שנולד הנפל היתי אומר שחיבבים על הריגתו ולא כשהוא עדין

מטמא בונגעים.

9. בכחבי הגרא"ח הקשה: מדוע צרך קרא לרבות שחיבבים על הריגת קטן והלא אפשר לדעת זאת מכך שדרשו **"ויאיש כי יכה"** פרט לקטן, שקטן שהרג איש פטור [הובא ברשי"י בחומר פרשת משפטים כא"ב], ואם לא היו חייבים על הריגת קטן אך היה הוה אמיןא שקטן יתחייב מיתה כשרהג, והלא עדיו הם עדות שאי אתה יכול להזימה, שאם יוזמו לא נוכל לחיבים מיתה שהרי זמנו להרוג קטן?

ותירצן שיש לחקור בדיון עדים זוממים מפני מה הם חיבים, אם ממשום מזיק אלא בכלל המזיקים צריך דוקא שייזיקו בפועל ובעדים זוממים חדשנה התורה שחיבים גם על היזק במחשבה, או שהתורה אמרה שככל מה שהם רצוי לעשות לאחר יעשה להם.

ויש להזכיר הצד השני, שאם מטעם מזיק, מדוע עדים שזמנו לעשות מיתה שריפה לפולוני